

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מה עמוד א

- [א] לר' עקיבא, מדוע אין למדים שהיתר מצטרף לאיסור בכל איסורי התורה בקל וחומר מאיסורי נזירות ?
- [ב] חתיכת בשר נגעה בבשר חטאת, מה דינה ?
- [ג] לחכמים, מדוע תערובת חמץ אינה אסורה מן התורה משום טעם כעיקר ?
- [ד] האם דברים האסורים על הנזיר מצטרפים לשיעור כזית ?
- [ה] באיזה אופן בצק הסותם סדק בעריבה שלשים בה חייב בביעור ?

- [א] משום שנזיר וחטאת הם שני כתובים הבאים כאחד, ואין מלמדים. אמנם אין ללמוד נזיר מחטאת, שאין למדים חומרא בחולין מדיני קדשים. אבל היה אפשר ללמוד דין היתר מצטרף לאיסור בחטאת מן האמור בנזירות.
- [ב] בשר חולין או שלמים שבלע מהחטאת ואפילו בחלקו, מתקדש להיות כמותה:
1. נאכל כחומר דיני החטאת ולפנים מן הקלעים, לזכרי כהונה, ליום ולילה אחד.
2. אם החטאת פסולה, כגון שהיא נותר, גם החתיכה נפסלת.
3. חצי זית בשר בלע מהחטאת, ואכלו יחד עם חצי זית מהבשר שלא בלע, חייב. משום שבקדשים לדברי הכל "היתר מצטרף לאיסור".
- [ג] סוברים שטעם כעיקר הוא מדרבנן. והכתוב "משרת" מלמד שהיתר מצטרף לאיסור. ומגיעולי נכרים אין ללמוד, מפני שהוא חידוש.
- [ד] איסורי נזיר מצטרפים זה עם זה, ואפילו אם אכלם בזה אחר זה. ולר' עקיבא שאף היתר מצטרף לאיסור, היינו דוקא כשאכלם בבת אחת.
- [ה] לישנא קמא: כזית בצק במקום אחד, והוא בדפנות העריבה (במקום שאין עשוי לחזק). נמצא בשולי העריבה ומקום העשוי להחזיק את המיסן, אין צריך לבער. לישנא בתרא: 1. כזית בצק, אפילו אם נמצא בשולי העריבה. 2. או אפילו פחות מכזית בצק, אם נמצא בדפנות העריבה.